

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום ששי | טז תמוז | פרשת בלק

גלון מס' 282

התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזרה"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

והננו קיימים. יען ראה כי כוונתם להעבירנו על תורתו ומצותיו ותקנתו קלקלתו. ומה שביקשו לטרוף נפשנו ולהמיתם בסוד הרשעים בחייהם קרויין מתים לא נתננו טרף לשניהם. משא"כ בגלות ישמעאל שהם רוצים להרוג נפשות וגופות ולכלות הממון של ישראל ולבולעם חיים ולא להשאיר מהם שורש וענף. גם ירמוז על המים הזידונים הטמאים שהיו מזין כומרי אדום על ישראל והיו ממירין אותם על כרחם באונס. וז"א אזי עבר על נפשנו, כי לא העברנום אנחנו מרצוננו, ולכן כיון שאנוסים היינו ריחם ד' ית' ולא נתננו טרופים בין שניהם לעולם, כי אחר שכבר טרפו אותנו בידיהם כנוזכר, אמנם לא גמרו לטרוף אותם גם בין שניהם, כי אז לא היתה לנו תקוה ח"ו. וזהו ענין האנוסים "מספרד" "ומפורטוגאל" שחזרו לדת ישראל לאלפים ולרבבות ויצאו מתחת ידם ולא נשארו גוים אבודים ביניהם ת"ל. משא"כ בגלות ישמעאל שעתידין להצר את ישראל צרות קשות ומשונות לא נראו כמותם כנ"ל בשם רז"ל שלכן נקרא שמו ישמעאל, וא"כ אנחנו לא נדע מה נעשה, ואין לנו תקוה אחרת זולתי שנבטח בשמו הגדול יתברך שיושיענו מידם, וזה שאמר עזרנו בשם ד' וכו', כלומר סיבת בטחוננו בו ית' הוא, לפי שהוא אשר עשה את השמים ואת הארץ. ונודע כי לא בראם אלא בשביל ישראל שיקיימו את התורה כמ"ש רז"ל על בראשית ברא וכו' בשביל התורה שנק' ראשית, ובשביל ישראל שנקראו ראשית, וכמ"ש אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וכו', וא"כ מוכרח הוא שיעזרנו מידם ויגאלנו גאולה שלימה העתידה במהרה בימינו כדי שיהיה קיום לשמים ולארץ כנוזכר, כי אין להם קיום זולתי ע"י ישראל, עכדה"ק.

והקב"ה ינחמנו בכפליים, עוד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה של זיווג י-ה ב-ה, והזיווג יעלה יפ"ה, וכמו שכתב בספה"ק זרע קודש מהרה"ק מראפשיץ זי"ע על האי דאמרי אינשי בשעת החתונה שהזיווג יעלה יפה, דהכוונה הוא, דכ' בספה"ק כי לעתיד ישתנה שם הוי' ב"ה לאותיות יהי"ה בשתי יודיין, והשילוב של השני שמות אדנ"י יהי"ה יעלה למספר צ"ה כמנין תיבת יפ"ה, וזהו שמברכים בחתונה שזיווגם יקרב את ביאת המשיח ואז יעלה זיווג השמות כמספר יפ"ה, בב"א.

כמו כן עם לימוד הזוהר הקדוש שהוא שער הנון של הקדושה ועל ידי לימוד הזוהר הקדוש ישתנה שם הוי' ב"ה לאותיות יהי"ה בשתי יודיין, והשילוב של השני שמות אדנ"י יהי"ה יעלה למספר צ"ה כמנין המשך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

עמ' 2
יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קוראים שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

עמ' 2
על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

מצב הכשרות בימינו

עמ' 3
חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

עמ' 3
מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

עמ' 4
כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

עמ' 4

מכתבים למערכת

עמ' 4

כתוב: שמוע אשמע-אני שומע את הזוהר הקדוש

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

ועל כולם נוצר מהרס איום במה שיכולים לקשר כל קאמפיוטער עם קאמפיוטערס אחרים מקצה העולם ועד קצהו על ידי כלי מיוחד קטן (הנקרא מאד"ם) וחיידו זה קשר מסובך לכל העולם (הנקרא אינטערננט וכיוצא בזה), והשתמשות הקשר הזה הוא לשני דברים: באחד למסחר עד שבמשך זמן קצר כבר קשור כמעט כל עולם המסחר בזה. וסדר הזה הולך ומתפשט ומתחזק יותר ויותר במהירות נפלאה. והשני - לתענוגי עולם הזה וקנין ידיעות שונים - **ובזה נכלל כל דיעות והנהגות הגוים, עזות, חציפות ופריצות, בלי שום גבול עד למדורות התחתונים של השאול תחתית רחמנא ליצלן. במדה שכבר לא שייך להיות גרוע מזה, שזהו סם המות ממש מג לכל המסתכלין**

מג בספר הקדוש קב הישר פרק ס"ט מובא וזה לשונו: א. צריך האדם לדעת כי המחל"ת הנזכרת לעיל בפרק ס"ח היא וכת שלה לפעמים היא נראית לפני האדם אף בהקיץ, והיא נראית אליו כאלו היא אשה יפה ומראית לו פנים שוחקות ושוחקות עם האדם ומילדת בנים ממנו הנקראים בנים זרים בנים משחיתים ולבסוף היא הורגת אותו ואת זרעו וכל בני משפחתו. כאשר שמענו מהמעשה שנעשה בימינו ואומר לך איזי גופה דעובדא כך היה:

מעשה נורא מעיר פוזנא

ב. כי בשנת תמ"א ותמ"ב לאלף ה' היה בית א' של אבנים עומד ברחוב הגדול בק"ק פוזנא אשר המרתף בתוך הבית היה סגור ומסוגר ולא היה יכול לילך שום אדם לתוך המרתף, והיה היום הלך לשם בחור אחד לתוך המרתף וכמו רביעית שעה מצאוהו אנשי הבית להבחור שוכב על מפתן המרתף מת ולא היו יודעים סיבת מיתתו, ואחר מיתת הבחור הנזכר לעיל כמו שתי שנים באו החיצונים לתוך (הפיר הוי"ו) של בעל הבית, וכשהיו אנשי הבית מכינים מזון לבשל על הכירה היו מוציין בקדירות תוך המאכל עפר ואפר עד שלא היה ראוי המאכל לאכול.

החיצונים בלבלו את הדרים בתוך הבית

ג. ואחר כך היה יד החיצונים מתגבר והולך עד שבאו גם כן לתוך הדירה שהיו דרים שם הבני אדם והיו לוקחין הכלים והמנורות שהיו בחדר תלויים לבני והיו זורקין את הכלים והמנורות על הארץ, אבל לא היו מזיקין לשום אדם רק היו מבלבלים את האנשים הדרים שם, ואחר כך היו באים החיצונים לכל חדרי הבית עד שנכנסו אימתן על אנשים הדרים בבית ובעל כרחם הוכרחו לעזוב את הבית ולעקור דירתם משם, והיתה יללה גדולה בק"ק פוזנא ויתיעצו הקהל יחד להתווכח איך ומה לעשות ועשו פעולות מן הכומרים הנקראים ייעו"ו וויט"ר ולא יכלו לעשות שום פעולה לגרש את החיצונים.

אין רשות לחיצונים לשלוט במקום דירת בני אדם, אלא במקום חורבה ושוממה רחמנא ליצלן.

ד. ואחר כך שלחו שליח מיוחד אחר הבעל שם המפורסם בדורו הנקרא מוה' יואל בעל שם מק"ק זאמושט, והנה תיכף אשר בא הרב מו' יואל ז"ל התחיל להשביעם בשמות הקדושים

המשך בעלון הבא

השו"ב. והשוחטים שיעברו ע"ז שחיתתם אסורה כנבילה (הכמת שלמה יור"ד סי' ח"י, העתקת תשובה).

ב) וכ"כ בשו"ת שאילת שלום מהד"ק סי' ט"ז: בשו"ב שאינו מביא להרב שום שאלת ריאה, דשו"ב העושה כן בודאי מאכיל טריפות וראוי לנדונו ולהעבירו ולא מהני מחילת הרב דמלבד כבוד הרב יש בזה מכשול ברור דהשוחטים אין יודעין להורות הוראה ולדמות מילתא למילתא, ובע"ז אינם רשאים למחול על כבודם, (וכע"ז במהד"ת סוסי' ק"ט).

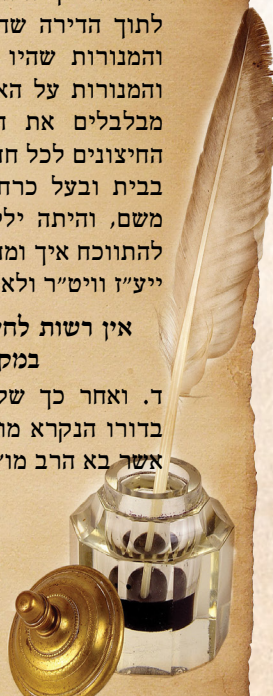
כל הנ"ל אפילו הורה כדין - ומשמתינן להשו"ב

ג) בשו"ת נחלת שבעה סי' ט"ו דאם הורה השו"ב בדבר הצריך שאלת חכם אף שהורה כדין אפ"ה אין להחכם למחול הנידוי כלל דשלא יבא להורות פעם אחרת שלא כדין, ע"כ.

כשרות הבשר, מפעולותיה המיוחדות של הקהלה

בשר כשר למהדרין מן המהדרין: לא היתה אולי קהלת ישראל בכל העולם, בה ה' כשרותו של הבשר ברמה כ"כ טובה ומהודרת כזו של קהלת קאשוי, הלא ידוע ה' המצב העלוב ועגום כמעט בכל תפוצות הגולה, שנעשה ע"י הקצבים, מוכרי הבשר, שהכשילו והאכילו יהודים רבים בנבלות וטרפות ממש רבות בשנים, עד שנודעו מעשיהם הרעים. קצבים אלו שהביאו ליהודים שגרו בערים בשר למכירה, נראו בדרך כלל בחיצוניותם כיהודים כשרים, בלבוש יהודי ומגודלי זקן, ובאופן זה עלה בידם להטעות את לקוחותיהם כנ"ל. הרבה קהלות חרדיות התחילו לארגן את מכירת הבשר שיה' בהשגחת משגיחים שהועמדו מטעם הקהלה. אולם למרות פיקוחים אלו, השתנה המצב רק מעט מאד לטובה, ועוד היו מכשולים רבים גדולים. את סידור מכירת הבשר כפי שעשתה זאת הקהלה קאשוי, למדו ועשו אחריה הרבה קהלות במדינת סלובק' ומדינות אחרות. הרבה קהלות כידוע הנהיגו איסור בשר שחוטי חוץ, ובשר שלא ה' נשחט באותה קהלה ה' אסור לבני הקהלה כנו"ט. אפילו אם הביאו למישהוא בשר במתנה ממקום אחר ה' אסור לאכלו. אם נודע שאחד מבני הקהלה משתמש בבשר מן החוץ, היו אוסרים את מטבחו, וה' נאלץ להכשיר את כלי הבישול. ובכל זאת היו עוד בעיות גדולות סביב כשרות הבשר, כי הקהלה היתה צריכה להעמיד משגיחים בכל האטלזים שמכרו בהם בשר כשר, אפילו אצל אלו שהיו נאמנים בודאות, ומכש"כ אצל סתם קצבים, והם היו הבעלים של האטלזים, וה' כמעט בלתי אפשרי להתזיק השגחה מעולה כפי הצורך. קאשוי הנהיגה בדבר זה שני שיפורים גדולים וחדשים,

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

דין תורה לרבנים

תביעה ז' | טו

את הדין, אך זה כבר יהיה מאחר, לא נתן יהיה עוד לעשות דבר, תשובה נתן לעשות רק בחיים, כפי שידוע, וכפי שכבר ציינו לעיל, שחונן מן העברה של המאכל האסור הרי שגם מטמטמים את הנפש על ידי מאכלות אסורות.

"כל מה שהאדם סובל" בעולם הבא הוא רק בגלל הפה, בגלל העברות שהוא עשה בפה (כשהוא אכל בהם טרפות) וכו'.

האדם האוכל טרפות, כל גופו מתפשט עם כל מיני גורמים לא טובים, ובגוף שהוא כל כך מלכלך, לא יעזרו הזכיות הגדולות בעת תחית המתים, כשאין צורך כלל לדבר על היסורים הגדולים שיהיו להם בגיהנום, ופשהמצוות יעברו את העברות, ויזכו לקום מן הקבר יחד עם כל היהודים - נתן לתאר אילו יסורים גדולים יהיו להם אז. - יקחו כל איבר ויפרידו את כל אחד מחברו, ופרידו את הבשר ואת העצמות שהתפתחו ממאכלי טרפות ומאסורים אחרים, אילו יסורים גדולים יסבלו אז כלל לא נתן להעלות על הדעת, את זה יכול להרגיש רק אדם שדמו נקשר ונאלצו לנתח אותו לחלקים ללא הרדמה, רק אותו אדם יכול לחוש חלק מן היסורים שיהיו לאותם האנשים האוכלים מאכלות אסורים - אותם היסורים כלל לא יוכלו לסבלם. - אצל אוכלי הטרפות, הנתוח יהיה חיב להעשות על כל איבר, כל חתיכת בשר או עור בנפרד (הרי האכל מתפשט על פני כל הגוף כפי שידוע), עד שהגוף יהיה נקי וראוי לקום בתחית המתים, האם יש שעור וערך לאותם היסורים שיהיו להם בגלל זה? בגלל אכילת הטרפות, שבגלל אכילת אותן הטרפות הוא מאבד גם את צלם האלקים וכו'.

לכן צריך כל אדם להיות מאד זהיר שלא יפשל באסורים המטמאים את הנפש ומורידים את צלם האלקים!

לכן צריך כל אדם להתגבר בענין זה ולא יטמא את עצמו במאכלים אסורים. חייבים להתחזק בכך, גם כשיש חברים שהם קלים ואינם נזהרים כראוי, ובמיחד כשהללו מלגלגים עליו, ואוחזים אותו לטפש בשל כך שאינו אוכל טרפות. - הרי ידוע מה שהגמרא אומרת, שטוב לאדם שבכל חייו יחשבוהו לשוטה לפני שיהיה רשע לרגע. חייבים לדעת שפכל שיש יותר חרפה על כך שקימו את המצוה, השכר גדול יותר ויותר עכ"ל.

לב ואחרון אחרון חביב נעתיק כאן דברים נעימים וקדושים המאירים כספירים מרבינו הקדוש שליט"א, הפותח בספר הקדוש דברי יואל ויקרא עמוד רנ"ה (ד"ה ופוק), וזה לשונו הקדוש: בא וראה עד להיכן הדברים מגיעים, עד כמה תמור

המשך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה

בענייני הכשרות

למוד הלכות צער בעלי חיים, והעונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה ובעולם העליון על כל צער וצער שמצערם את הבעלי חיים (וכ"ש צער האדם)

צער בעלי חיים פרק ב' יז

למשחמיה אזל איעמף גרמיה תחות כנפיה דר' א"ל זיל לכך נוצרת אמרו כיון דלא מרחם לא לרחמו עליה (כמדומה דההוא עגל היה בו איזו נשמה מגולגל' והיה יודע שהולך לישחט והיה קשה עליה לסבול צער החשימה בהיותה בגוף הבהמה והיה מבקש מר' שייבש עליה רחמים לצאת מן הבהמה קודם שחיטה ואמר לה זיל לכך נוצרת בתוך הבהמה לסבול צער זה וזהו תיקונך והואיל ולא ריחם לבקש עליה רחמים כמו שבקשה לא רחמו עליו ודוק ואם כנים אנחנו נר' דלמיחש בני ע"כ בהמה חיה ועוף שלא לומר בפניה לך שחוט בהמה זו או זה אלא כמו שאומרים קצת לך הנח ענק על צוארה) וע"י מעשה הלכו שפעם א' היתה אמתו מכבדת הבית מצאה בני כרכושתא בעיא למקטלינהו אמר לה שבקינהו ורחמו על כל מעשיו כתיב אמרו כיון דמרחם לירחמו עליה ובזוה"ק ח"ב ד' ס"א איתא דאפילו חויה לא מבעי ליה לב"נ למקטליה ע"ש כל הלשון וכבר יצא עתק בקונטרסי אורות אלים ע"ש ובודאי שזהו מדת חסידות שהרי בש"ס משמע שמותר להורגו אפי' בשבת אבל נקוט מיהא פלגא דלהכות כלבים והתולים וכדומה על שעשו לו שום נזק גם בלא דעת ומחמת שזהו פרנסתם אפילו איסורא נמי איכא וכ"ש וק"ו שראוי לרחם על הבריות אשר בצלם אלקים נבראו אחינו בני ישראל שכולנו בני איש א' כאיש א' כגוף א' ואפי' איש שהרע עמו ועשה עמו שלא כהוגן אל כפעולו ישלם גמולו ולא יקום ולא יטור אלא ירחם עליו ויעזרהו בכל הבא מידו ובמדה שאדם מודד מודדין לו.

בן איש חי

ספר בניו בן יהוידע (בבא מציעא פה).

שם אזל תלא רישיה בכנפיה דרבי וקא בכי. הנה ודאי אין דעת העגל לעשות כך, אלא היה מגולגל באותו העגל אחד יהודי כשר, אשר נתגלגל שם בעבור איזה תיקון לעצמו, וזה הרוח כשמצא את רבי עובר תליה רישיה דעגל בכנפי דרבי, שרמו לו בזה שימושך אותו על ידי כונות מן העגל מבלי צורך צער שחיטה, כמו שהיו עושין רבינו מורנו הרב חיים ויטל ז"ל ומורנו הרב שמואל ויטל ז"ל בנו, להוציא הרוחות מקרב בני אדם, ורבי הכין הענין הזה אשר בקש ממנו, אך אמר כיון דבשמים גלגלו אותו בעגל זה, כדי שיסבול צער שחיטה, למה אוציא אותו בנחת:

ודע, ששמעתי מעשה שהיה פה עיר בגדאד יגן עליה אלקים, קודם תשעים שנה מכל מקום, יום אחד הלך קצב יהודי לקנות בהמות חונן לעיר, להביא לעיר לשחוט, וימצא גוי ערבי אחד לקראתו ובידו שה אחד גדול הרבה, ויאמר לו יהודי קנה לך זה השה, והקצב לא רצה לקנותו כי חשש שמא הוא טרף, ומחמת גודלו יהיה הפסד שלו מרובה, כי המשך בעלון הבא

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

לפני זמן מה, ספרו, נכנס רוח אחד בבחור הזה וגרם לו יסורים נוראיים. רצו אנשי העיר להוליכו אל הצדיק מקוזניץ אך הוא סרב ללכת. בקושי רב גררוהו עד לפתח ביתו של המגיד ושם הוא נעצר והכריז שאינו רוצה לראות את פני המגיד. חיי אינם חיים אם אראנו, הכריז בקול בכי. שעה ארוכה עמדו ושדלוהו להכנס, באמרם שוב ושוב כי רק בטובתו הם רוצים. לבסוף התחזק הנער ובעזרת אנשים שאחזו בו משני צדדיו נכנס לחדרו של הצדיק אולם סרב בתוקף להסב פניו אליו. אמר לו הרב הקדוש: "גזור אני עליך שתסובב פניך אלי". מיד פתח הרוח בצווחות ואמר: "אתה הוא הרב בקוזניץ. מה אתה רוצה ממני? דע לך כי בהיותי בן שלוש עשרה שנה הייתי בקי בתורה יותר ממה שאתה בקי בה עתה. אי לכך איני שומע כלל לגזרתך!" הרב הקדוש לא התרגש מדבריו, להפך, בקול גדול פקד עליו להסב פניו אליו ואם לא יעשה כן, איים עליו הרב, יכנו מרה גדולה במטה אשר בידו. אלא שהרוח עמד בסרובו וצעק בקולי קולות: "רוצח! הרוצה אתה להרגני?" מיד הניח עליו הצדיק את המטה והבחור נפל לארץ וצווח: הרוג אותי! הרוג אותי! "אם תעמוד בסרובך" אמר הרב "אכה אותך שנית". אז קם הבחור הסב פניו אל הרב אך לא הסתכל בפניו. "גזור אני עליך שתגביה עיניך ותסתכל בפני! פקד עליו המגיד. על כך השיב הרוח בעיניים מושפלות: "לא אוכל לעשות זאת גם אם תהרגני".

"אכה אותך שוב" אמר המגיד. נבהל הרוח ונשא פניו אליו בחד גדול. "מי אתה?" שאל הרב. "למה זה תשאל לשמי? אמר הרוח והוסיף "איני כלל מהדורות הללו, לפני זמן רב מאוד הייתי בעולם הזה". מאיזה דור אתה?" הוסיף הרב לשאול ומששתק הרוח

המשך בעלון הבא

מכתבים למערכת

פט

בתודה הנני לאשר את קבלת הספר "שחיטת ואכילת בשר כהלכתה". אנא העבר את תודתי לרב הגאון המחבר שלום יודא גראס שליט"א. ואודה לכם מראש על כל הספרים שאתם מתכוננים לשלוח לי ע"י לזכות בהם את הרבים.

בכבוד רב, לשכת הרבנות יקנעם

מה אנהנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

הריב"ז והכשרות (בהמשכים)

RABBI RAFAEL BLUM
165 HAINES ROAD #2
BEDFORD HILLS, N. Y. 10507
(914) 666-6800

רפאל בלום

ראב"ד וק"ק קאשר יע"א
בעדמארד היללס. ניו יארק יע"א

ח

ב"ה

יום י"ג מדות של רחמים תשמ"ג לפ"ק פי האוינו

שלו וברכה לכבוד כל תלמידי החכמים הע"י

אחדש"ה אודות שנשאלתי כמה פעמים, מענין בשר בהמה שיש מערערים, שאין החלב מנוקד כראוי.

הנה כפי שראיתי בעצמי, בשבוע זו, במעמד מנקרים מומחים, נתברר כי בעו"ה, שהבשר שקנו בשבועות אלו, מחנויות המוחזקים להיות טובים ומהודרים, אינם מנוקרים כראוי, שנשאר עליהם חלב דאורייתא, וגם מחלק האחוריים הי' שם עם החלב שלהם, בדברים שאינו תלוי במנהג או מחלוקת כלל ואסור מן התורה לכו"ע. על כן אבקש שלא לאכול שום בשר בהמה, כלל וכלל לא, עד שיתוקן הכל בשלימות בע"ה, עפ"י דתוה"ק.

הי הטוב ישלח לנו ברכתו להוושע בנמח"ט בתוכי ושנת נאולה וישועה א"ס.

ולראי בעה"ח

הק' רפאל בלום

שלום

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתפיים להצללת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זהר היומי ספרים ועלונים בחנם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm